

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 16/2023
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αλεξανδρούπολης Ανθούλα Βεζυρίδου, που ορίστηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών Αλεξανδρούπολης και το Γραμματέα Ευάγγελο Σακελλαρίδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 15^η Νοεμβρίου 2022, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΑ

οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Αθανάσιου Παπαναστασίου (ΑΜ ΔΣ Θεσσαλονίκης 9198), που κατέθεσε στην έδρα προτάσεις,

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αιόλου 86 και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 094014201, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Αλέξανδρου Κατσίκη (ΑΜ ΔΣ Αλεξανδρούπολης 178), που κατέθεσε στην έδρα προτάσεις.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ: Η από 25.07.2022 και με αριθμό κατάθεσης ΕΙΔ : ανακοπή που απευθύνεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. 33/2021 Διοταγής Πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης και κατά της παρά πόδας από 27.05.2021 επιταγής προς εκτέλεση. Για τη συζήτηση της παραπάνω ανακοπής ορίσθηκε δικάσιμος με την ανωτέρω πράξη η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Κατά την προκείμενη δικάσιμο, μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

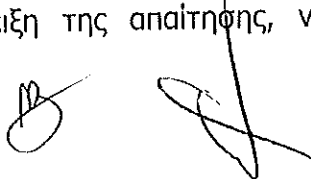
Με την υπό κρίση ανακοπή ο ανακόπτων ζητεί για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 33/2021 Διαταγή Πληρωμή του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε για απαίτηση της καθ' ης τράπεζας από την υπ' αριθμ. σύμβασης στεγαστικού δανείου ποσού 39.000,00 € που καταρτίστηκε ανάμεσά τους, καθώς και η από 27.05.2021 επιταγή προς εκτέλεση κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής η οποία του επιδόθηκε στις 06.07.2022, βάσει της οποίας ο ανακόπτων υποχρεούται να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή το συνολικό ποσό των δεκαοκτώ χιλιάδων πεντακοσίων δέκα εννέα ευρώ και ογδόντα ενός λεπτών (18.519,81 €), ήτοι το ποσό των 17.908,69 € για επιδικασθέν κεφάλαιο (ληξιπρόθεσμα χρεωλύσια και τόκοι υπερημερίας), το ποσό των 541,12 € για δικαστική δαπάνη, το ποσό των 35,00 € για σύνταξη επιταγής και το ποσό των 35,00 € για δαπάνη επίδοσης της επιταγής και τα τελευταία αυτά ποσά (δικαστικής δαπάνης, σύνταξης και επίδοσης επιταγής) με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας από την επομένη της επίδοσης της επιταγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Ζητεί ακόμη να καταδικαστεί η καθ' ης στην δικαστική του δαπάνη και στην αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του.

Από το περιεχόμενο και τα αιτήματα της υπό κρίση ανακοπής συνάγεται ότι πρόκειται για σωρευόμενες και εκδικαζόμενες, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. ΚΠολΔ), ανακοπές των άρθρων 632 παρ. 1 ΚΠολΔ (κατ' άρθρο 632 παρ. 2 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ) και 933 ΚΠολΔ (κατ' άρθρον 937 παρ. 3 ΚΠολΔ), που εφαρμόζονται εν προκειμένω, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του Ν. 4335/2015 (άρθρο 9 παρ. 2 και 3 του άρθρου πρώτου Ν. 4335/2015). Εξάλλου, οι ανακοπές των άρθρων 632 παρ. 1 και 933 ΚΠολΔ παραδεκτά σωρεύονται στο ανωτέρω δικόγραφο (άρθρα 218 παρ. 1, 632 παρ. 6 ΚΠολΔ), διότι αμφότερες υπάγονται στο παρόν Δικαστήριο, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο, εφόσον η προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής – εκτελεστός τίτλος εκδόθηκε από το

παρόν Δικαστήριο, επιπρόσθετα δε μετά την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση δεν ακολούθησαν άλλες πράξεις της διαδικασίας εκτέλεσης, ώστε κατά τόπο αρμόδιο είναι το δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας του ανακόπτοντα (άρθρα 1, 7, 8, 9, 10, 12 παρ. 1, 13, 14 παρ. 2, 632 παρ. 1 εδ. α', 933 παρ. 1 και 3 και 584 ΚΠολΔ) και εκδικάζονται με την ίδια διαδικασία, η δε σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση. Κατά τα λοιπά, οι ανακοπές έχουν ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα κατ' άρθρο 632 παρ. 2 και 934 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ, αφού οι προσβαλλόμενες (ήτοι η με αριθμό 33/2021 Διαταγή Πληρωμής και η από 27.05.2021 επιταγή προς πληρωμή) επιδόθηκαν την 06^η.07.2022 στον ανακόπτοντα (βλ. υπ' αριθμό 6922Ε'/06.07.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης Ιωάννη Δερμεντζόγλου, ενώ το δικόγραφο της ένδικης ανακοπής κατατέθηκε την 26.07.2022 στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και επιδόθηκε την 27.07.2022 στην καθ' ης η ανακοπή (βλ. την υπ' αριθμό 5412Γ/27.07.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Σωκράτη Ε. Παπουλίδη, ήτοι εντός της νόμιμης προθεσμίας των δέκα πέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση της ανακοπτομένης διαταγής πληρωμής {άρθρα 144 και 632 παρ. 2 ΚΠολΔ, χωρίς δηλαδή να συνυπολογίζεται η ημέρα του Σαββάτου (βλ. ΑΠ 1760/2006), της Κυριακής και οι λοιπές αργίες σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 11 του άρθρου 1 του ν.1157/1981}, ενώ δεν προκύπτει ότι έχουν επακολουθήσει άλλες πράξεις εκτέλεσης μετά την επίδοση της προαναφερόμενης επιταγής προς πληρωμή. Δεδομένου δε ότι από τους πληρεξούσιους δικηγόρους των παριστάμενων διαδίκων έχουν καταβληθεί οι απαιτούμενες εισφορές, σύμφωνα με το άρθρο 61 παρ.1 και 4 του Κώδικα περί Δικηγόρων όπως ισχύει (βλ. τα υπ' αριθμ. Β048772/14.11.2022 και Α0015573/15.11.2022 γραμμάτια των δικηγορικών συλλόγων Θεσσαλονίκης και Αλεξανδρούπολης αντίστοιχα), η κρινόμενη ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω το παραδεκτό, η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλόμενων λόγων της.

Από τη συνδυασμένη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 623 και 624 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι μεταξύ των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων, με τη συνδρομή των οποίων μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής, είναι αφενός η ύπαρξη χρηματικής απαίτησης του αιτούντος από ορισμένη έννομη σχέση και αφετέρου η απαίτηση αυτή και το ποσό της να αποδεικνύονται άμεσα από δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 624 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, πρέπει η απαίτηση να μην εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και να είναι ορισμένο το οφειλόμενο ποσό χρημάτων ή χρεογράφων, δηλαδή να είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Είναι δε εκκαθαρισμένο το ποσό της απαίτησης και όταν αυτό δεν είναι ακριβώς καθορισμένο, αλλά μπορεί να εξευρεθεί με την διενέργεια μαθηματικών πράξεων, (ΑΠ 2210/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Το εκκαθαρισμένο της απαίτησης μιας διαταγής πληρωμής μετά την έκδοση αυτής επανακρίνεται από τον δικαστή της ανακοπής. Πρέπει δε αυτό (εκκαθαρισμένο) να προκύπτει αποκλειστικά και μόνο από το περιεχόμενο της διαταγής πληρωμής επιτρεπόμενης της συμπλήρωσης και από έγγραφα, με βάση τα οποία εκδόθηκε η τελευταία και βρίσκονται στο σχετικό φάκελο. Οποιαδήποτε άλλη συμπλήρωση από προσκόμιση εγγράφων εκτός φακέλου, ήτοι εγγράφων που δεν χρησιμοποιήθηκαν από τον αιτούντα για την έκδοση της διαταγής πληρωμής δεν επιτρέπεται (ΑΠ 161/2020 Ιστοσελίδα ΑΠ). Η αναφορά ειδικότερα στη διαταγή πληρωμής του καταβλητέου ποσού χρημάτων απαιτείται προκειμένου η σχετική απαίτηση να είναι εκκαθαρισμένη κατά την έννοια του άρθρου 916 ΚΠολΔ και να μπορεί, έτσι, η διαταγή πληρωμής να λειτουργήσει πράγματι ως εκτελεστός τίτλος κατ' άρθρο 904 παρ. 2 περ. ε' του ίδιου Κώδικα. Το μη βέβαιο και μη εκκαθαρισμένο της απαίτησης λειτουργεί ως πρόσθετος όρος της παραπάνω προϋπόθεσης για την έγγραφη απόδειξη της απαίτησης που παρεμποδίζει, αν διαπιστωθεί, την έκδοση διαταγής πληρωμής. Τις προϋποθέσεις αυτές (βέβαιο και εκκαθαρισμένο της απαίτησης) υποχρεούται πρωτίστως κατ' άρθ. 628 1 α του ΚΠολΔ να ελέγξει ο Δικαστής που καλείται να προβεί σε έκδοση διαταγής πληρωμής. Ωστόσο η ύπαρξη αυτών είναι δυνατόν, όπως συμβαίνει ακόμη και με την έλλειψη της ειδικής διαδικαστικής προϋπόθεσης για έγγραφη απόδειξη της απαίτησης, να μην μπορεί να

εξακριβωθεί κατά την έκδοση της διαταγής από τον Δικαστή που εξέδωσε αυτή, αλλά να προκύπτει στα πλαίσια των προβαλλόμενων λόγων ανακοπής (ΑΠ 1612/2020). Συνεπώς, εάν ο δικαστής παρά την έλλειψη των ανωτέρω νομίμων προϋποθέσεων δεν απορρίψει τη σχετική αίτηση και εκδώσει τη διαταγή πληρωμής, η τελευταία ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ, αφού λόγους ανακοπής μπορεί να αποτελέσουν όλες οι ενστάσεις που καταλύουν τόσο τον τίτλο, όσο και το δικαίωμα του δανειστή που βεβαιώνεται με τη διαταγή πληρωμής, και ειδικότερα οι ενστάσεις που αναφέρονται στην έλλειψη προϋποθέσεων που τίθενται από τα άρθρα 623 και 624 ΚΠολΔ για την έκδοση της διαταγής πληρωμής και όσες αναφέρονται στη μη ισχύ του δικαιώματος που επικαλείται ο δανειστής και βεβαιώνεται με τη διαταγή πληρωμής. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής στην περίπτωση που η απαίτηση ή το ποσό της δεν αποδεικνύονται εγγράφως με το ίδιο έγγραφο, δημόσιο ή ιδιωτικό που έχει αποδεικτική δύναμη έναντι του καθ' ου, απαγγέλλεται, λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, το οποίο δημιουργεί και η έκδοση διαταγής πληρωμής με βάση έγγραφο, που δεν αποδεικνύει άμεσα την απαίτηση και το ποσό αυτής, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης και της δυνατότητας απόδειξής της με άλλα αποδεικτικά μέσα, (ΑΠ 713/2012, ΑΠ 1632/2013, ΕφΘεσ 1374/2014 Νόμος). Αν κατά ενάσκηση του σχετικού δικαιώματος του, ο οφειλέτης αμφισβητήσει, με λόγο ανακοπής, το εκκαθαρισμένο της απαίτησης για την οποία εκδόθηκε διαταγή πληρωμής, δεν απαιτείται για το ορισμένο του λόγου αυτού να προσδιορίσει και το ύψος στο οποίο θα ανερχόταν η απαίτηση αν αυτή ήταν εκκαθαρισμένη (ΕφΠειρ 711/2011, ΕφΠειρ 5/2011 Νόμος), καθώς, το βάρος της συνδρομής των θετικών και αρνητικών προϋποθέσεων έκδοσης διαταγής πληρωμής φέρει ο δανειστής, (ΕφΑθ 498/2019, ΕφΝαυπλ 90/2019). Ο ανακόπτων, προκειμένου να ευδοκιμήσει η ανακοπή του, δεν χρειάζεται να αποδείξει ούτε ότι η απαίτηση είναι ανεκκαθάριστη, ότι δηλαδή το ποσό της δεν είναι ορισμένο, αρκεί μόνον, αμφισβητώντας την αρνητική αυτή προϋπόθεση στα πλαίσια της ανταποδεικτικής του ευχέρειας να δημιουργήσει αμφιβολία στο Δικαστήριο

σχετικά με την συνδρομή της, και περαιτέρω να μην επιτύχει ο καθ' ου η ανακοπή να άρει την σχετική αμφιβολία, παρότι φέρει τον κίνδυνό της, ως έχων το υποκειμενικό και αντικειμενικό βάρος απόδειξης της. Συμπλήρωση δε του εκκαθαρισμένου της απαίτησης από στοιχεία ή έγγραφα εκτός του εκτελεστού τίτλου δεν είναι επιτρεπτή, (Φραγκίστας ΝοΒ 1972.445), καθόσον η απαίτηση πρέπει να προκύπτει από τον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο, (ΑΠ 572/1980 ΝοΒ 1980.1961, ΑΠ 104/1972 ΝοΒ 1972.452), διαφορετικά ο τίτλος θεωρείται ανύπαρκτος, (ΑΠ 782/1994, ΕΑ 1132/2008 Νόμος, ΕφΝαυτιλ 90/2019).

Σύμφωνα με το άρθρο μόνο της υπ' αριθμ. 2/31230/0025 ΦΕΚ Β' 772/17.06.2003 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών περί παροχής της εγγύησης του Δημοσίου για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, στις Ζώνες Α, Β, Γ και Δ της Ελληνικής Επικράτειας: «Η εγγύηση αυτή καλύπτει κατά 100% τα παραπάνω δάνεια το ύψος των οποίων δεν θα υπερβαίνει το ποσό των 60.000 Ευρώ για κάθε δανειοδοτούμενο νοικοκυριό. Για τα δάνεια που έχουν ήδη χορηγηθεί με προηγούμενες υπουργικές αποφάσεις και στις τέσσερις (Α, Β, Γ και Δ) ζώνες εγκατάστασης, η εγγύηση θα ισχύει και για το ποσό με το οποίο προσαυξάνονται μέχρι συμπλήρωσης του ποσού των 60.000 ευρώ. Η διάρκεια των δανείων θα είναι 22 χρόνια περιλαμβανομένης περιόδου χάριτος δύο (2) χρόνων (δηλαδή η πρώτη δόση θα καταβληθεί 24 μήνες μετά την υπογραφή της δανειστικής σύμβασης). Με την εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες δόσεις των ανωτέρω δανείων απαιτήσεις των Τραπεζών. Οι Τράπεζες αυτές σε περίπτωση που δεν εξοφλήσουν οι πρωτοφειλέτες τις ληξιπρόθεσμες δόσεις τους ή μέρος αυτών, δικαιούνται αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσουν από το Δημόσιο (Γ.Λ.Κ. Δ.25 Δ') την εξόφληση των απαιτήσεών τους μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) στο λογ/σμό Νο 555 σαν έσοδο του λογ/σμού του Δημοσίου Κεφάλαιον Ασφαλίσεως Χρηματοδοτήσεων εκ Κεφαλαίων ή εγγυήσει του Ελληνικού Δημοσίου" σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ/τος 16/1989 (ΦΕΚ6/5.1.1989 τ.Α') και τις οδηγίες της εγκυκλίου με αριθμό 98348/2945/8.8.1979. Οι προαναφερόμενες Τράπεζες πρέπει να επιδιώκουν

μέσα στον ανωτέρω οριζόμενο χρόνο των τριών (3) μηνών για τον οποίο το Δημόσιο καλύπτει με την εγγύησή του τους τόκους υπερημέριας, την είσπραξη από τους πρωτοφειλέτες των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων με την (δια επιμέλεια που δείχνουν και για τα δάνεια που χορηγούν χωρίς την εγγύηση του Δημοσίου. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής αναλαμβάνει την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων των Τραπεζών που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους (συμβατικούς και υπερημέριας μέχρι και το προαναφερόμενο τρίμηνο), παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι, και τέλος τα έξοδα έκδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Στις προαναφερόμενες περιπτώσεις, οι δανειστριες Τράπεζες θα πρέπει να υποβάλλουν με σχετικό έγγραφο τους στο Γ.Λ.Κ. Δ25 Δ', προκειμένου να εξοφληθούν από το Δημόσιο οι εγγυημένες απαιτήσεις τους, τα εξής δικαιολογητικά: 1. Την συναφθείσα σύμβαση. 2. Κατάσταση αναλυτικού υπολογισμού των εγγυημένων απαιτήσεών τους, στην οποία να φαίνονται όλα τα στοιχεία του κάθε δανείου (Π.χ. χρονολογία χορήγησης, ποσό, χρονολογίες λήξης δόσεων, ποσά δόσεων, ποσά καταβολών, χρονολογίες καταβολών, τυχόν τόκοι υπερημερίας, έξοδα κ.λ.π.). 3. Το αντίγραφο της τριπλότυπης περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης που επιστρέφεται θεωρημένο από την αρμόδια Δημόσια Οικον. Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) και 4. Φωτοτυπίες των βεβαιώσεων του Εθνικού Ιδρύματος Υποδοχής και Αποκατάστασης Αποδήμων και Παλινοστούντων Ομογενών Ελλήνων από τις οποίες να προκύπτει: α) ότι ο δανειοδοτούμενος είναι Ομογενής Έλληνας Παλινοστούντας και β) ότι το ακίνητο ιδιοκτησίας του Ιδρύματος, αν επί αυτού κατασκευασθεί η κατοικία, έχει παραχωρηθεί στον Ομογενή κατά χρήση ή/και κατά πλήρη κυριότητα. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθ. 96629/6295/03 (ΦΕΚ Β' 560 8.5.2003) ΚΥΑ των ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΑΙΓΑΙΟΥ: «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι

οριστική και γίνεται από τη δανειοδότη τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίηση της προαναφερθείσας αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις. Κατά τα λοιπά ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις για τις περιπτώσεις ληξιπρόθεσμων οφειλών». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 101 (κατάπτωση της εγγύησης) του Ν. 4549/2018 με τον οποίο καταργήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 1-12 του Ν. 2322/1995 «Παροχή εγγύησης Δημοσίου για χορήγηση δανείων», οι οποίες τυγχάνουν εφαρμογής και στην ένδικη δανειακή σύμβαση: Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση της υποχρέωσης του που απορρέει από την κατάπτωση της εγγύησης ή που τυχόν επιβληθεί ή καταλογιστεί σε βάρος του επ' αφορμή αυτής. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η προηγούμενη βεβαίωση, ως εσόδων του, σε βάρος των πρωτοφειλετών, των εγγυητών και λοιπών συνυπόχρεων, των σχετικών ποσών στις αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάστασή του στα δικαιώματα και κάθε είδους ασφάλειες του πιστωτικού ιδρύματος ή άλλου φορέα που χορήγησε το δάνειο, την εγγυητική επιστολή ή την πίστωση γενικά..... 2. Οι ασφάλειες που χορηγούνται υπέρ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοδοτικών φορέων για την εξασφάλιση δανείων, εγγυητικών επιστολών ή πιστώσεων, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου από τη βεβαίωση και μόνο των εγγυημένων ανεξόφλητων οφειλών ως εσόδων αυτού, μετά της αναλογούσης προμήθειας και των επ' αυτής επιβαλλόμενων τελών, και μέχρι το ύψος των βεβαιούμενων ποσών. Οι ασφάλειες αυτές, σε περίπτωση βεβαίωσης στις Δ.Ο.Υ. μέρους των ανεξόφλητων εγγυημένων απαιτήσεων των τραπεζών, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, αναλογικά κατά το λόγο του ποσού των βεβαιωμένων οφειλών, χωρίς προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, προς το συνολικό ποσό των ανεξόφλητων οφειλών, βεβαιωμένων και μη. 3..... 4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα απαραίτητα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα δικαιώματα των πιστωτικών ιδρυμάτων, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης οφειλών, ο τρόπος και η

διαδικασία διαγραφής οφειλών και επιστροφής καταβληθέντων λόγω κατάντησης ποσών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι στην περίπτωση που οι πρωτοφειλέτες των δανείων και των πιστώσεων δεν καταβάλουν εμπρόθεσμα τις υποχρεώσεις τους στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τηρηθούν οι εκ του νόμου προβλεπόμενες διαδικασίες (βεβαίωση σε Δ.Ο.Υ.), οι εγγυήσεις που έχει παραχωρήσει το κράτος καταπίπτουν, με αποτέλεσμα το τελευταίο να είναι υποχρεωμένο να καταβάλει τα οφειλόμενα από την εγγύηση ποσά ως πρωτοφειλέτης, χωρίς να έχει το δικαίωμα να προβάλει κατά των δανειστών την ένσταση της δίζησης του άρθρου 855 του ΑΚ. Επίσης, κατάντηση της εγγύησης του Δημοσίου επέρχεται, εν προκειμένω, όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οι ρυθμιζόμενες οφειλές, βάσει των τιθέμενων όρων της σχετικής υπουργικής απόφασης δυνάμει της οποίας παρασχέθηκε η εγγύηση (ΠΠρΑΘ 2434/2018 ΝΟΜΟΣ). Από τα ανωτέρω συνάγεται επίσης ότι οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα που διέπουν την εγγύηση (ΑΚ 847 επ.) εφαρμόζονται συμπληρωματικά, εφόσον αυτό δεν αποκλείεται από τις ειδικές ρυθμίσεις του Ν. 2322/1995 και ήδη 4549/2019 και των συναφών υπουργικών αποφάσεων (ΑΠ 1000/2006, ΠΠρΑΘ 1161/2016 ΝΟΜΟΣ). Έτσι για να επέλθει κατάντηση εγγύησης του Δημοσίου πρέπει να συντρέχουν οι αναφερόμενες στις σχετικές υπουργικές αποφάσεις προϋποθέσεις και να τηρηθούν οι προβλεπόμενες διαδικασίες (βλ. ΠΠρΘες 54/2022, αδημ.).

Τέλος επί ανακοπής κατά Διαταγής Πληρωμής, το Δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί επί όλων των λόγων της ανακοπής, όταν πρόκειται να την απορρίψει, διαφορετικά υποπίπτει στην πλημμέλεια ότι άφησε αίτημα αδίκαστο. Όταν όμως διαπιστώνει ότι ένας από τους επικαλούμενους λόγους ανακοπής είναι νόμω και ουσία αβάσιμος και οδηγεί στην ακύρωση της Διαταγής Πληρωμής, το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή της αρχής της διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ), δεν υποχρεούται να αποφανθεί επί των άλλων λόγων ανακοπής. Τούτο απορρέει από την αρχή της οικονομίας της δικαστικής ενέργειας και από το ότι

ικανοποιείται πλήρως του έννομο συμφέρον του ανακόπτοντα (ΜΠρΘες 7529/2016 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ και περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση με το δεύτερο λόγο ανακοπής, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής δεν είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη, διότι η καθ' ης η ανακοπή δεν αναφέρει ποιες συγκεκριμένες εξαμηνιαίες δόσεις είναι ληξιπρόθεσμες, ποιες έχει βεβαιώσει στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και ποια είναι η τρέχουσα δόση η οποία ακόμη δεν έχει εισπραχθεί από αυτήν, καθώς και διότι με βάση τα έγγραφα –που η τελευταία προσκόμισε για να πετύχει την έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής, τα φερόμενα ως οφειλόμενα από το δανειολήπτη χρηματικά ποσά, έχουν βεβαιωθεί στη Δ.Ο.Υ. και η καθ' ης έχει διαγράψει τα συγκεκριμένα ποσά από την καρτέλα του νυν ανακόπτοντα, εντούτοις η τελευταία επιδιώκει να τα εισπράξει και από τον ίδιο, ήτοι συνολικά δυο φορές. Ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι ορισμένος, απορριπτομένου ως αβάσιμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της καθ' ης η ανακοπή και νόμιμος, στηριζόμενος στη διατάξεις που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη νομική σκέψη και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Επίσης ο ανακόπτων με τις επί της έδρας νομίμως κατατεθείσες προτάσεις του υπέβαλε κατ' άρθρα 450, 451 ΚΠολΔ αίτημα περί επίδειξης εγγράφων και συγκεκριμένα ζήτησε από την καθ' ης η ανακοπή να επιδείξει το αντίγραφο της τριπλότυπης περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης που επιστρέφεται θεωρημένο από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) για κάθε οφειλόμενη δόση. Με το ανωτέρω περιεχόμενο όμως το αίτημα περί επίδειξης εγγράφων είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο, καταρχήν λόγω αοριστίας, καθώς ο ανακόπτων ουδόλως αναφέρει ότι η καθ' ης η ανακοπή, από την οποία ζητείται η επίδειξη του ανωτέρω αναφερόμενου εγγράφου, το έχει πράγματι στην κατοχή της, επιπροσθέτως δε και επειδή ο ανακόπτων στερείται το απαιτούμενο έννομο συμφέρον, αφού το σχετικό αίτημα αλυσίτελως προβάλλεται, λαμβανομένου υπόψη ότι όπως έχει ήδη εκτεθεί στην προηγούμενη νομική σκέψη, στην δίκη της ανακοπής όπου κρίνεται, μεταξύ άλλων, αν συνέτρεχαν οι δικονομικές προϋποθέσεις έγκυρης έκδοσης της διαταγής πληρωμής κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, είναι

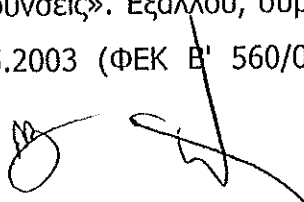

ανεπίτρεπτη η εκ των υστέρων αναδρομική αναπλήρωση της διαπιστωμένης έλλειψης των ως άνω προϋποθέσεων, ήτοι οποιαδήποτε συμπλήρωση από προσκόμιση εγγράφων εκτός φακέλου, ήτοι εγγράφων που δεν χρησιμοποιήθηκαν από τον αιτούντα για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, όπως εν προκειμένω ζητείται από τον ανακόπτοντα, δεν επιτρέπεται.

Η καθ' ης η ανακοπή αρνήθηκε την ανακοπή και ζήτησε αυτή να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστη, περαιτέρω δε ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Αναφορικά δε με τον 2^ο λόγο της υπό κρίση ανακοπής αντέτεινε ότι η προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής εκδόθηκε επί απαιτήσεως που είναι πλήρως ορισμένη, βέβαιη και εκκαθαρισμένη.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339 και 395 ΚΠολΔ), για ορισμένα εκ των οποίων γίνεται ειδική αναφορά παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς, από τις ομολογίες που συνάγονται από το σύνολο των ισχυρισμών των διαδίκων (αρ. 261 εδ. β' και 352 ΚΠολΔ) και γενικά από όλη τη διαδικασία, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατόπιν αίτησης της καθ' ης η ανακοπή εκδόθηκε από το παρόν Δικαστήριο η υπ' αριθμ. 33/13.05.2021 Διαταγή Πληρωμής, με την οποία ο ανακόπτων υποχρεώθηκε να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 17.908,69 €, πλέον δικαστικής δαπάνης ύψους 541,12 €. Η ως άνω Διαταγή Πληρωμής, η οποία προσβάλλεται δια της κρινόμενης ανακοπής, εκδόθηκε για απαίτηση της καθ' ης η ανακοπή, προερχόμενη από την υπ' αριθμ. σύμβαση δανείου, η οποία είχε καταρτιστεί στις 19.10.2004 μεταξύ του ανακόπτοντα και της καθ' ης. Δυνάμει της εν λόγω σύμβασης και των περιλαμβανόμενων σε αυτή όρων, η καθ' ης η ανακοπή χορήγησε στον ανακόπτοντα δάνειο ποσού 39.000,00 €, προς το σκοπό αγοράς Α' κατοικίας. Ανοίχθηκε δε για την εξυπηρέτηση της αποπληρωμής του δανείου ταυτάριθμος λογαριασμός. Η συνολική διάρκεια του δανείου ορίστηκε σε 22 έτη (άρθρο 2 σύμβασης) και η εξόφλησή του συμφωνήθηκε να υλοποιηθεί με 40

ισόποσες και συνεχείς εξαμηνιαίες χρεολυτικές δόσεις, ως εξής: Η πρώτη τοκοχρεωλυτική δόση συμφωνήθηκε να καταβληθεί την 10^η.04.2007 και οι επόμενες συνεχείς δόσεις να καταβάλλονται τη 10^η ημέρα του επόμενου εξαμήνου και εφεξής και η τελευταία την 10^η Οκτωβρίου 2026. Το επιτόκιο δε με βάση το οποίο συμφωνήθηκε ότι θα εκτοκίζεται στο συγκεκριμένο δάνειο ορίστηκε ρητά ότι επιδοτείται από το Ελληνικό Δημόσιο κατά ποσοστό 100%, καθώς και ότι βαρύνει το λογαριασμό Ν. 128/75 (άρθρο 3 σύμβασης). Παράλληλα για την εν λόγω δανειακή σύμβαση, όπως προκύπτει από τη β' παράγραφο του άρθρου 17 αυτής, παρασχέθηκε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου δυνάμει της υπ' αριθμ. 2/31230/0025/06.06.2003, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την 2/56365/0025/10.10.2003 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, για ποσοστό 100% του δανείου. Προβλέφθηκε ακόμη, ότι το συγκεκριμένο δάνειο διέπεται από το ελληνικό δίκαιο και ιδιαίτερα από ν.δ. της 17 Ιουλίου 1923 «περί ειδικών διατάξεων επί Ανωνύμων Εταιρειών», από τους νόμους 2790/2000 και 2910/2001, τις υπ' αριθμ. 96629/22220/26.09.2002 και 929/6295/05.05.2003 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Αιγαίου, όπως αυτές τροποποιούνται από την υπ' αριθμ. 929/15345/03/26.08.2003 ΚΥΑ «Περί μη εγγραφής εμπραγμάτου βάρους» των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθώς και από κάθε άλλο σχετικό νομοθέτημα που ισχύει ή πρόκειται να ισχύσει (άρθρο 16 σύμβασης). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 9 της ένδικης σύμβασης δανείου «... Οι καθυστερούμενες δόσεις βεβαιώνονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. μετά την παρέλευση 3 μηνών από τη λήξη εκάστης. Η επιδότηση θα διακόπτεται οριστικά εφόσον οφείλονται περισσότερες από πέντε βεβαιωμένες ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις, οπότε ο οφειλέτης θα βαρύνεται με ολόκληρο το επιτόκιο του άρθρου 3. Στην παραπάνω περίπτωση η Τράπεζα δικαιούται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερούμενων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και το κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, να αξιώσει την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου με τους τόκους και τις λοιπές επιβαρύνσεις». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθ. 96629/6295/05.05.2003 (ΦΕΚ Β' 560/08.05.2003) ΚΥΑ των

Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Αιγαίου: «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι οριστική και γίνεται από τη δανειοδότη τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίηση της προαναφερθείσας αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις. Κατά τα λοιπά ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις για τις περιπτώσεις ληξιπρόθεσμων οφειλών». Με την, εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο ανέλαβε την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες του ανωτέρω δανείου απαιτήσεις της πιστώτριας τράπεζας. Η δε πιστώτρια τράπεζα, σε περίπτωση που δεν εξοφλεί ο οφειλέτης τις ληξιπρόθεσμες δόσεις του ή μέρος αυτών, δικαιούται, αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσει από το Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεων της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 16/1989. Η ως άνω πιστώτρια τράπεζα πρέπει κατά τις παραπάνω διατάξεις να επιδιώκει στον οριζόμενο χρόνο των τριών μηνών, για τον οποίο το Δημόσιο καλύπτει με την εγγύησή του τους τόκους υπερημερίας, την εισπραξη από τον οφειλέτη - ανακόπτοντα των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων του επίδικου δανείου. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, ανέλαβε την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων της καθ' ης η ανακοπή, που περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας μέχρι και το προαναφερόμενο τρίμηνο), παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι και τέλος τα έξοδα έκδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Η ιδιομορφία της ένδικης δανειακής σύμβασης έγκειται στο γεγονός πως η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου (και μάλιστα εν προκειμένω σε ποσοστό 100% των οφειλόμενων τοκοχρεωλυτικών δόσεων του επίδικου δανείου) δημιουργεί, σε περίπτωση κατάρπτωσής της (ήτοι, πλήρωσης των ως

άνω προϋποθέσεων ενεργοποίησής της), μετατροπή του ληξιπρόθεσμου έναντι ιδιώτη (εδώ της πιστώτριας τράπεζας) χρέους σε χρέος έναντι του Ελληνικού Δημοσίου. Το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεών του, κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσής τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος του οφειλέτη και από τη βεβαίωσή τους κι έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Επομένως, για τα συγκεκριμένα ποσά, όταν αυτά καταστούν «ex lege» ληξιπρόθεσμες έναντι του Δημοσίου οφειλές, ο ανακόπτων θα ευθύνεται ως οφειλέτης όχι έναντι της τράπεζας, αλλά έναντι του Δημοσίου, του τελευταίου λογιζόμενου σε σχέση με αυτόν ως πιστωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι, λόγω του ως άνω ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (μετά την πάροδο του συμβατικού παραπάνω διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο (βλ. ΜΠρΘεσ 54/2022, αδημ. ΕιρΘεσ 63/2022, αδημ.).

Ειδικότερα στην προκείμενη περίπτωση δεν αποδεικνύεται να έχει γίνει μονομερής καταγγελία της επίδικης δανειακής σύμβασης από την καθ' ης η ανακοπή, ώστε το δάνειο να καταστεί στο σύνολό του ληξιπρόθεσμο. Άλλωστε στην προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής αναφέρεται ρητά ότι « ... η αιτούσα επιφυλάχθηκε ρητά να επιδικάσει κάθε μελλοντική πάσης φύσεως απαίτησή της από την υπ' αριθμ. σύμβαση δανείου, καθώς επίσης (η

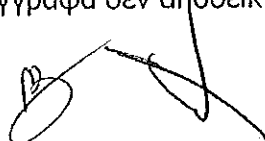
αιτούσα επιφυλάχθηκε) για την καταγγελία στο μέλλον της άνω σύμβασης και την κήρυξη του άληκτου κεφαλαίου της, ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού». Συνεπώς δεν πρόκειται για μονομερή καταγγελία της ένδικης δανειακής σύμβασης και για απαίτηση του κατάλοιπου, θεωρούμενου ως ληξιπρόθεσμου, αλλά για απαίτηση που αφορά ληξιπρόθεσμες οφειλές του ανακόπτοντα, οι οποίες όπως θα πρέπει να αποδεικνύονται από τα προσκομιζόμενα μαζί με την αίτηση, για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, αποσπάσματα κίνησης λογαριασμού. Για την εξυπηρέτηση του επίδικου δανείου, όπως ήδη ανωτέρω αναφέρθηκε, ανοίχθηκε στις 19.10.2004, οπότε και εκταμιεύθηκε το δάνειο, ο υπ' αριθμ. λογαριασμός, ώστε να εισάγονται σε αυτόν και οι

αντίστοιχες καταβολές, με σκοπό να επέρχεται εκκαθάριση και απόσβεσή τους

κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, έτσι το κατάλοιπο αυτού, που τυχόν θα υπάρξει, να αποτελεί τη μοναδική πλέον μεταξύ των διαδίκων απαίτηση, για την καταγραφή της οποίας ανοίχθηκε ο ως άνω λογαριασμός. Η καθ' ης η ανακοπή, επειδή ο ανακόπτων δεν εξοφλούσε τις δόσεις ή μέρος των δόσεων του ένδικου δανείου του, όπως είχε δικαίωμα με βάση τα όσα προεκτέθηκαν, μετά την παρέλευση τριμήνου από τη λήξη κάθε δόσης, ζητούσε από το Ελληνικό Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με της διατάξεις του πδ 16/1989. Σύμφωνα με το «Απόσπασμα Αναλυτικής Κίνησης Λογαριασμού 720/00021005 ΕΤΕ Οφειλές Δανείων Εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο» που προσκομίστηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής, η καθ' ης η ανακοπή αναφορικά με το επίδικο δάνειο, βεβαίωσε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. δεκαοκτώ συνολικά δόσεις που δεν εξοφλούσε ο ανακόπτων και συγκεκριμένα: στις 10.07.2012 ποσό 998,54 €, στις 10.01.2013 ποσό 998,80 €, στις 10.07.2013 ποσό 998,54 €, στις 10.01.2014 ποσό 998,80 €, στις 10.07.2014 ποσό 998,54 €, στις 12.01.2015 ποσό 999,31 €, στις 10.07.2015 ποσό 995,41 €, στις 11.01.2016 ποσό 998,72 €, στις 11.07.2016 ποσό 998,41 €, στις 10.01.2017 ποσό 998,41 €, στις 10.07.2017 ποσό 998,21 €, στις 10.01.2018 ποσό 998,47 €, στις 10.07.2018 ποσό 989,46 €, στις 10.01.2019 ποσό 989,23 €, στις 10.07.2019 ποσό 989,07 €, στις 10.01.2020 ποσό 987,26 €, στις 10.07.2020 ποσό 986,98 € και στις 11.01.2021 ποσό 986,53 €. Για την έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής προσκομίστηκε επίσης από την καθ' ης απόσπασμα κίνησης του υπ' αριθμ. 4055209487 λογαριασμού, που, όπως προαναφέρθηκε, τηρούνταν για το επίδικο δάνειο, με καταγραφές από 19.10.2004 (ημέρα εκταμίευσης του δανείου) μέχρι και 11.01.2021. Από την επισκόπηση του εν λόγω αποσπάσματος κίνησης λογαριασμού προκύπτει, ότι η καθ' ης κατέγραφε στον εν λόγω λογαριασμό τις παραπάνω βεβαιώσεις ποσών στη Δ.Ο.Υ. στις αντίστοιχες ημερομηνίες. Ρητά δε αναφέρεται στο κείμενο στην προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής (βλ. 4^η σελίδα): « ... από τα προαναφερόμενα ποσά των εγγυημένων

απαιτήσεων της αιτούσας, όσα εισπράχθηκαν εν τέλει από τον καθ' ου, μεταφέρθηκαν εκ νέου στο λογαριασμό του δανείου με αριθμό 4055209487 με την ένδειξη είτε «ΕΠΑΝΑΧΡΕΩΣΗ ΟΦΕΙΛΗΣ της (ημερομηνία)», είτε «Λοιπά έξοδα», προκειμένου να εμφανιστεί εν συνεχεία και η είσπραξη που δημιουργήθηκε με την ένδειξη « ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΕΠΑΝΑΧΡΕΩΣΗΣ της (ημερομηνία), είτε «Είσπραξη λόγω λοιπών εξόδων» αντίστοιχα ...». Πλην όμως στο συγκεκριμένο απόσπασμα κίνησης του υπ' αριθμ. λογαριασμού δεν υπάρχει καταγραφή «ΕΠΑΝΑΧΡΕΩΣΗ ΟΦΕΙΛΗΣ» για τις ως άνω δεκαοκτώ βεβαιωθείσες στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. δόσεις του ένδικου δανείου, ούτε όμως υπάρχει καταγραφή «Είσπραξη απαίτησης» μετά από κάθε βεβαίωση στη Δ.Ο.Υ. για τα αντίστοιχα ποσά. Υπάρχουν δηλαδή δεκαοκτώ καταγραφές βεβαιώσεων ποσών στη Δ.Ο.Υ. στις ημερομηνίες μάλιστα που προαναφέρθηκαν, καμία όμως καταγραφή επαναχρέωσης ή είσπραξης. Σημειώνεται μάλιστα, ότι σε κάθε καταγραφή βεβαίωσης ποσού στη Δ.Ο.Υ. η οικεία στήλη του πίνακα υπό τον τίτλο «ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΗ ΟΦΕΙΛΗ», ανέγραφε ως υπόλοιπο οφειλής για τη συγκεκριμένη ημερομηνία «0,00». Παρ' όλα αυτά στην τελευταία σελίδα του εν λόγω αποσπάσματος κίνησης λογαριασμού υπάρχει μικρότερος πίνακας υπό τον τίτλο «Ανάλυση οφειλών», όπου καταγράφονται τα εξής: Κατά μήκος της σειράς «ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ», στη στήλη «ΣΥΝΟΛΑ» το ποσό των 17.908,69 €, στη στήλη «ΛΗΞΙΠΡΟΘ.ΧΡΕΟΛΥΣΙΑ» το ποσό των 17.550,00 €, στη στήλη «ΤΟΚΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ» το ποσό 0,00, στη στήλη «ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ» το ποσό των 358,69 € και στη στήλη «ΕΞΟΔΑ» το ποσό 0,00. Στην προσβαλλόμενη δε Διαταγή Πληρωμής αναγράφεται ότι το επιδικαζόμενο με αυτήν χρηματικό ποσό αφορά σε απαίτηση συνολικού ύψους 17.908,69 €, πλην όμως το εν λόγω χρηματικό ποσό δεν προκύπτει ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση από την κίνηση του τηρηθέντος λογαριασμού. Το σύνολο των ως άνω αναφερόμενων οφειλών ποσού 17.908,69 € αποτελεί άθροισμα των βεβαιωθέντων ποσών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και μόνο και όχι άθροισμα των ληξιπρόθεσμων οφειλών του ανακόπτοντα. Η προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής, παρά την έλλειψη άλλων εγγράφων αποδείξεων, δέχθηκε το ποσό αυτό ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση παρότι α) από τα προσκομισθέντα για την έκδοσή της έγγραφα δεν αποδεικνυόταν ότι το σύνολο

της οφειλής του ανακόποντα ανερχόταν στο ποσό των 17.908,69 €, λαμβανομένου υπόψη, ότι όπως ανωτέρω αναφέρθηκε, στο ποσό αυτό αποδεικνυόταν ότι συνιστούσε το σύνολο μόνο των ποσών που βεβαιώθηκαν από την καθ' ης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., ο δε ανακόπων σύμφωνα με την τελευταία εγγραφή στην κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. λογαριασμού που τηρούνταν για την εξυπηρέτηση του ταυτάριθμου επίδικου δανείου φερόταν να έχει μηδενικές ληξιπρόθεσμες οφειλές και β) δεν αποδεικνυόταν εγγράφως αν εκκρεμεί ή έχει ήδη γίνει η καταβολή προς την καθ' ης από το Δημόσιο των βεβαιωθέντων στη Δ.Ο.Υ. ως άνω χρηματικών ποσών. Όπως ήδη ανωτέρω εκτέθηκε, όταν το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεων του κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσής τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος του οφειλέτη, από τη βεβαίωσή τους και έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Επομένως τα συγκεκριμένα χρηματικά ποσά στην περίπτωση που καταβλήθηκαν στην καθ' ης από το Ελληνικό Δημόσιο, έχουν καταστεί *ex lege* ληξιπρόθεσμες οφειλές έναντι του Δημοσίου, ώστε ο ανακόπων θα ευθύνεται όχι έναντι της καθ' ης η ανακοπή τράπεζας, αλλά έναντι του Δημοσίου, του τελευταίου λογιζομένου σε σχέση με τον ανακόποντα ως πιστωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι λόγω του ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων από το Ελληνικό Δημόσιο-εγγυητή μετά την πάροδο του προσυμφωνηθέντος χρονικού διαστήματος, το δάνειο λογίζεται ως εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο και όχι ληξιπρόθεσμο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, βάσει των προσκομισθέντων εγγράφων: α) το δάνειο δεν καταγγέλθηκε, β) οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του ανακόποντα σύμφωνα με την κίνηση του λογαριασμού του δανείου, όπως προκύπτει από το απόσπασμα από τα εμπορικά βιβλία της καθ' ης είναι μηδενικές και γ) το δάνειο λογίζεται ενήμερο, εξυπηρετούμενο από το Ελληνικό Δημόσιο ως εγγυητή. Συνεπώς ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή και της δυνατότητας απόδειξής της με άλλα αποδεικτικά

μέσα, η προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής είναι άκυρη, λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου και συγκεκριμένα λόγω μη συνδρομής της διαδικαστικής προϋπόθεσης της έγγραφης απόδειξης της απαίτησης για την οποία αυτή εκδόθηκε, αφού από το προσκομιζόμενο απόσπασμα κίνησης του ταυτάριθμου με το επίδοκο δάνειο λογαριασμού δεν προκύπτει η ύπαρξη βέβαιων και εκκαθαρισμένων ληξιπρόθεσμων οφειλών σε βάρος του ανακόπτοντα. Επομένως ο δεύτερος λόγος της προκειμένης ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως κατ' ουσία βάσιμος. Μετά ταύτα παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων, διότι με την ευδοκίμηση των κριθέντων λόγων ανακοπής ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον του ανακόπτοντα, πρέπει δε να γίνει δεκτή η ανακοπή και να ακυρωθούν η υπ' αριθμ. 33/2021 Διαταγή Πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης, καθώς και την από 27.05.2021 επιταγή προς εκτέλεση, η οποία έχει τεθεί κάτωθι αντιγράφου πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω Διαταγής Πληρωμής. Τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντα πρέπει, κατόπιν σχετικού αιτήματός του, να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή, λόγω της ήττας της τελευταίας (άρθρα 106, 176,189, 191 παρ.2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. 33/2021 Διαταγή Πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης, καθώς και την από 27.05.2021 επιταγή προς πληρωμή, η οποία έχει τεθεί κάτωθι αντιγράφου πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω Διαταγής Πληρωμής.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντα, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αλεξανδρούπολη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 31 Ιανουαρίου 2023 χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Βεβριδά

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

